

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Krupska-Świstak

Protokolant: staż. Justyna Galbierczyk

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 09 stycznia 2019 roku sprawy

K. K.

s. M. i U. z domu Ł.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

W dniu 28.05.2018r na terenie bazaru w G., gm. T., woj. (...) dokonywał obrotu poprzez oferowanie do sprzedaży nieoryginalnych wyrobów odzieżowych w postaci:

-4 szt. spodni, 28 szt. spodenek, 74 szt. koszulek opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miał prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) Ltd reprezentowanej przez (...) Sp. z o.o.

-48 szt. koszulek, 3 szt. spodenek, 2 szt. spodni opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miał prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Adwokacką adw. M. P.

- 10 szt. koszulek kr. rękaw opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miał prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

-37 szt. koszulek kr. rękaw, 1 szt. koszulek dł. rękaw, 17 szt. spodenek, 3 szt. bokserek opatrzoną zarejestrowanym znakiem towarowym (...) przy czym znaku tego nie miał prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

-9 szt. koszulek opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miał prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...) (...)

-8 szt. koszulek kr. rękaw opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

-33 szt. koszulek opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miał prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

-2 szt. koszulek, 1 szt. spodenek opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) S.A.

-33 szt. koszulek kr. rękaw, 5 szt. bokserek opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miał prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

-25 szt. koszulek kr. rękaw opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miał prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

-26 szt. koszulek kr. rękaw, 6 szt. bokserek, 2 szt. spodenek opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miał prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...). z o o.

- 10 szt. koszulek kr. rękaw, 6 szt. bokserek opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miał prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 4 szt. koszulek kr. rękaw opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miał prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...) (...)

- 2 szt. koszulek kr. rękaw opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miał prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 1 szt. koszulek kr. rękaw opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miał prawa używać czym działał na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

tj. o przestępstwo określone w art. 305 ust. 1 Ustawy z dnia 30.06.2000 r. Prawo Własności Przemysłowej

orzeka

1. oskarżonego **K. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu z tą zmianą, iż ustala że prawidłowa nazwa jednego z pokrzywdzonych brzmi (...) i za to na podstawie art. 305 ust 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1410 tekst jednolity) wymierza mu karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,

2. na podstawie art. 306 ust 2 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1410 tekst jednolity) orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 135-136 akt sprawy pod pozycjami od 1 do 27,

3. na podstawie art. 46 § 2 kk orzeka od oskarżonego K. K. na rzecz pokrzywdzonych nawiązki w kwotach:

a) na rzecz (...) w kwocie 1.000 (jeden tysiąc) złotych,

b) na rzecz (...) w kwocie 500 (pięćset) złotych,

c) na rzecz (...) w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych,

d) na rzecz (...) w kwocie 500 (pięćset) złotych,

e) na rzecz (...) w kwocie 1.000 (jeden tysiąc) złotych,

f) na rzecz (...) w kwocie 1.000 (jeden tysiąc) złotych,

g) na rzecz (...) w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych

h) na rzecz (...) w kwocie 500 (pięćset) złotych,

i) na rzecz (...)w kwocie 500 (pięćset) złotych,

- j) na rzecz (...) w kwocie 100 (sto) złotych,
 - k) na rzecz (...) w kwocie 500 (pięćset) złotych,
 - l) na rzecz (...) w kwocie 100 (sto) złotych,
 - m) na rzecz (...) w kwocie 1.000 (jeden tysiąc) złotych,
 - n) na rzecz (...) z siedzibą w W. w kwocie 100 (sto) złotych,
4. zasądza od oskarżonego K. K. tytułem zwrotu kosztów postępowania na rzecz oskarżycieli posiłkowych:
- a) na rzecz (...) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych,
 - b) na rzecz (...) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych,
 - c) na rzecz (...) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych,
 - d) na rzecz (...) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych,
 - e) na rzecz (...) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych,
 - f) na rzecz (...) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych,
 - g) na rzecz (...) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych,
 - h) na rzecz (...) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych,
 - i) na rzecz (...) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych,
 - j) na rzecz (...) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych,
 - k) na rzecz (...) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych,
 - l) na rzecz (...) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych,
 - m) na rzecz (...) SA z siedzibą w W. kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych,
5. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu 28 maja 2018 roku od godziny 07:50 do godziny 13:05 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny
2 (dwóm) stawkom dziennym grzywny;
6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 110 (sto dziesięć) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz wymierza mu opłatę w kwocie 600 (sześćset) złotych.

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 423 § 1a kpk – w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu, w stosunku do pokrzywdzonych (...)i (...) SA)

Przestępstwo określone w art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej jest zagrożone alternatywnie - grzywną, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 2.

Czynnikami limitującymi wymiar kary pozostają zaś stopień społecznej szkodliwości czynu oraz stopień zawinienia.

Poziom społecznej szkodliwości czynu uznać należy za znaczny. Oskarżony godził w cenione dobro prawne, bowiem przedmiotem ochrony art. 305 ust. 1 jest zaufanie do znaków towarowych kojarzonych z określoną marką i oferowaną przez nią jakością towaru. Bez wątpienia podszywanie się pod cudzą markę podważa zaufanie do znaków towarowych, a sprzedaż produktów gorszych jakościowo od oryginalnych w konsekwencji prowadzi do dewaluacji konkretnej marki, cieszącej się wypracowaną renomą. Oskarżony działał z pełnym rozmysłem i w zamiarze bezpośrednim, bowiem uprzednie skazania za analogiczny czyn wystarczająco uzmysławiały, że wprowadzanie do obrotu tzw. podróbek jest przestępstwem. Trudno także usprawiedliwiać motywy i pobudki jego działania, bo współczesne realia społeczno-gospodarczych uzasadniają wniosek, iż oskarżony bez większego trudu znalazłby uczciwą pracę, aby zarabiać na swoje utrzymanie.

Z drugiej jednak strony, już samo ukształtowanie sankcji karnej za w/w czyn nie pozwala przyjąć, że rozważany występki należy do kategorii czynów o wyjątkowej wadze, a przedmiot jego ochrony należy stawiać w tym samym rzędzie co np. życie i zdrowie ludzkie. K. K. jest w ocenie Sądu drobnym sprzedawcą, prowadzącym handel na prowizorycznym, bazarowym stoisku. Cały jego magazyn mieścił się w torbach, a rozkładany stolik, na jakim wyładał oferowane towary to nie to samo, co stacjonarny sklep. Trudno zatem uważać go za hurtownika, który prowadzi nielegalny handel na olbrzymią skalę i poważnie zagraża interesom majątkowym takich potentatów w branży modowej jak (...), (...), czy (...). Oskarżony przyznał się popełnienia zarzucanego mu czynu, co należało uznać za okoliczność łagodzącą.

Uwzględniając zatem nieprzypadkową kolejność kar wymienionych w ich katalogu zawartym w art. 32 kk, oraz mając na uwadze, że tego rodzaju czyn najlepiej piętnuje kara o charakterze majątkowym, wymierzono oskarżonemu karę grzywny w liczbie 300 stawek dziennych ustalając wartość jednej stawki na kwotę 20 zł. Liczba stawek odzwierciedla wagę czynu, a wartość jednej stawki uwzględnia możliwości materialne oskarżonego. Warto zauważyć, że grzywna na takim poziomie będzie skutecznie egzekwowana z racji ograniczeń zawartych w art. 45 § 1 kkw i musi skutkować refleksją, że przestępstwo nie popłaca.

Z całą pewnością popełniony czyn godził w interesy majątkowe wielu znanych firm, ale realna wartość szkód materialnych i niematerialnych jest w warunkach procesu karnego niemożliwa do oszacowania. W żadnym wypadku bowiem nie sprowadza się ona do postawienia znaku równości pomiędzy wartością produktów oryginalnych, a ich rodzajowym odpowiednikiem w postaci produktów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym. Tego rodzaju uproszczenie jest nie do przyjęcia, zważywszy, że odbiorcy oryginalnych produktów uznanych marek i amatorzy ich podróbek to zupełnie różne kategorie konsumentów. Nie ma powodów twierdzić, że potencjalny nabywca zaopatrujący się w odzież na terenie bazaru w G., to jednocześnie klient ekskluzywnego butik. Innymi słowy, wskazania doświadczenia życiowego i zdrowy rozsądek przeczą tezie, iż na skutek przestępczego zachowania K. K. pokrzywdzone firmy straciły pewnych klientów na towary wymienione w akcie oskarżenia. Także tzw. szkody niematerialne, związane z uszczerbkiem na wizerunku pokrzywdzonych trudno wyrazić konkretną wartością i żaden z pokrzywdzonych nie przedstawił w tym zakresie przekonującego stanowiska.

Mając powyższe na uwadze, nie uwzględniono wniosków o naprawienie szkody orzekając w to miejsce nawiązki adekwatne do ilości i rodzaju podrobionego towaru danej marki, jaką oskarżony wprowadzał do obrotu. Takie rozstrzygnięcie pełni dostateczną funkcję kompensacyjną, a jednocześnie nie zamyka pokrzywdzonym drogi do dochodzenia dalszych roszczeń na drodze cywilnoprawnej.

W przypadku 4 koszulek marki (...) oraz 9 koszulek (...)nawiązki na rzecz w/w pokrzywdzonych w kwotach odpowiednio 100 zł i 500 zł są w ocenie Sądu wystarczające.

Na podstawie art. 306 ust. 2 i 3 Prawa własności przemysłowej orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych stanowiących przedmioty pochodzące z przestępstwa nakazując ich zniszczenie.

Z mocy art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej grzywny zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie, oraz zasądzone od niego na rzecz wszystkich oskarżycieli posiłkowych koszty postępowania, których zwrotu się domagali (v. postanowienie SO w P. z dnia 12 września 2018 r. w sprawie IV Kz 332/18).

Orzeczenie o kosztach postępowania znajduje oparcie w treści art. 627 kpk. Na ich wysokości zaważyły wydatki poniesione na przechowanie dowodów rzeczowych, uzyskanie informacji z KRK i ryczałt za doręczenia. Opłatę, wymierzono zaś na mocy art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 229, poz. 2272).